

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ผลของโปรแกรมการจัดการอาการหูแว่วต่ออาการทางจิตของผู้ป่วยจิตเภทโรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน

นางสาวฐานิยา สุทะปา

ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร. ภัทรภรณ์ พุ่งปันคำ

บทคัดย่อ

อาการหูแว่วเป็นอาการที่พบบากที่สุดในผู้ที่เป็น โรคจิตเภท ส่งผลให้ผู้ป่วยเกิดความทุกข์ทรมาน ทีมสุขภาพจึงต้องหาวิธีการในการช่วยเหลือเพื่อลดอาการหูแว่วในผู้ป่วยกลุ่มนี้ การศึกษาถึงทดลองแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการจัดการอาการหูแว่วต่ออาการทางจิตของผู้ป่วยจิตเภท กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยจิตเภทที่ถูกคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจำนวน 15 คน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบประเมินความรุนแรงของอาการทางจิต (Brief Psychiatric Rating Scale [BPRS]) ที่พัฒนาโดยโอเวอร์ออล และกอร์แฮม (Overall และ Gorham, 1972) ซึ่งได้รับการแปลและเรียบเรียงโดยพันธุภา กิตติรัตนไพบูลย์ (2544) 3) โปรแกรมการจัดการอาการหูแว่ว ซึ่งพัฒนาโดยวิมลพร เกียรติวุฒินนท์, รื่นฤดี ลิ้มฉาย, ชุศรี เกิดพงษ์บุญโชติ, และ วัลลภา กิตติมาสกุล (2551) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และการทดสอบที่แบบสองกลุ่มสัมพันธ์กัน

ผลการศึกษา พบว่า

ภายหลังสิ้นสุดโปรแกรมการจัดการอาการหูแว่วทันที ผู้ป่วยจิตเภทมีคะแนนเฉลี่ยความรุนแรงของอาการทางจิตลดลงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการจัดการอาการหูแว่ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการจัดการอาการหูแว่วในผู้ป่วยจิตเภทสามารถลดความรุนแรงของอาการทางจิตในผู้ป่วยโรคจิตเภทได้ ดังนั้นจึงควรนำโปรแกรมการจัดการอาการหูแว่วในผู้ป่วยจิตเภทไปใช้ เพื่อส่งเสริม พัฒนา และเสริมสร้างความสามารถของผู้ป่วยจิตเภทในการจัดการกับอาการหูแว่วด้วยตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้อาการทางจิตลดลงได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title	Effect of an Auditory Hallucination Management Program on Psychotic Symptoms Among Patients with Schizophrenia, Suanprung Psychiatric Hospital, Chiang Mai Province
Author	Miss Thaneeya Sutapa
Degree	Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)
Independent Study Advisor	Associate Professor Dr. Patraporn Tungpunkom

ABSTRACT

Auditory hallucinations are common in patients with schizophrenia. These hallucinations can cause suffering in afflicted patients. Therefore, a health care team needs to find an intervention to decrease auditory hallucination in this group of patients. The purpose of this quasi-experimental research was to examine the effect of an Auditory Hallucination Management program on psychotic symptoms among patients with schizophrenia. Fifteen patients with schizophrenia were purposively selected into the one group pretest-posttest design. The research instruments were 1) Personal Demographic Data Form, 2) Brief Psychiatric Rating Scale (BPRS), which was developed by Overall and Gorham (1972) and translated and revised by Phannapa Kittirattanapaiboon (2001), and 3) The Auditory Hallucination Management program developed by Vimolporn Kiatvuthinon and associates (2008). Data were analyzed using descriptive statistics and Paired T- Test.

The results of this study revealed that:

Immediately after receiving the Auditory Hallucination Management program, the mean score in severity of psychiatric symptoms was statistically lower than that of before receiving the program ($p < .01$).

The results of the study indicate that the Auditory Hallucination Management program could reduce severity of psychiatric symptoms in schizophrenic patients. Therefore, this program should be implemented to enhance the ability of the patients with schizophrenia to cope with auditory hallucination. This will lead to a decrease in severity of psychiatric symptoms.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved